

V L A A M S   P A R L E M E N T

Zitting 2005-2006

10 februari 2006

VOORSTEL VAN DECREET

**– van de heren Felix Strackx, Herman De Reuse, Christian Verougstraete en Thieu Boutsen
en de dames Marijke Dillen en Linda Vissers –**

houdende wijziging van de tarieven van het Wetboek der Successierechten

VERSLAG

**namens de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting
uitgebracht door de heer Rob Verreycken en mevrouw Hilde Eeckhout**

Samenstelling van de commissie:

Voorzitter: de heer Sven Gatz.

Vaste leden:

de heren Thieu Boutsen, Herman De Reuse, Felix Strackx, Christian Verougstraete, Rob Verreycken;

de heren Erik Matthijs, Steven Vanackere, Koen Van den Heuvel, Eric Van Rompuy;

mevrouw Hilde Eeckhout, de heren Jaak Gabriels, Sven Gatz;

de heer Gilbert Bossuyt, mevrouw Caroline Gennez, de heer Ludo Sannen.

Plaatsvervangers:

de heren Erik Arckens, Erik Tack, Freddy Van Gaever, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem;

de heren Ludwig Caluwé, Tom Dehaene, de dames Veerle Heeren, Joke Schauvliege;

de dames Patricia Ceysens, Annick De Ridder, de heer Marc van den Abeelen;

mevrouw Michèle Hostekint, de heren Herman Lauwers, Jacky Maes.

Toegevoegde leden:

de heer Jos Stassen;

de heer Jan Peumans.

Zie:

574 (2005-2006)

– Nr. 1: Voorstel van decreet

DAMES EN HEREN,

De Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting besprak op 17 januari 2006 het voorstel van decreet van de heren Felix Strackx, Herman De Reuse, Christian Verougstraete en Thieu Boutsen en de dames Marijke Dillen en Linda Vissers houdende wijziging van de tarieven van het Wetboek der Successierechten (*Parl. St.* Vl. Parl. 2005-06, nr. 574/1).

1. TOELICHTING DOOR DE HEER FELIX STRACKX, INDIENER, BIJ HET VOORSTEL VAN DECREET

De heer *Felix Strackx* stelt dat in het Vlaams regeerakkoord in hoofde van de langstlevende partner de afschaffing wordt aangekondigd van de successierechten op de gezinswoning. Ook bij de bespreking van de begroting 2006 werd dit nogmaals aangekondigd door de minister van Financiën en Begroting. Tot op heden is er echter, ondanks de herhaalde aankondigingen, geen concreet initiatief terzake, alhoewel de Vlaamse Regering al bijna twee jaar aan de slag is.

Het uitblijven van een regeringsinitiatief heeft blijkbaar ook CD&V ertoe aangezet om op 2 november 2005 een eigen voorstel tot wijziging van de successierechten aan te kondigen, teneinde de Vlaamse Regering aan te zetten er snel werk van te maken.

Om die reden heeft Vlaams Belang als constructieve oppositiepartij een eigen voorstel van decreet ingediend. Het commissielid moet echter vaststellen dat uitsluitend het voorstel van Vlaams Belang ingediend werd en ter bespreking voorligt. Van het in de pers aangekondigde decretale initiatief vanwege CD&V is niets meer vernomen.

Successierechten worden bij het overgrote deel van de bevolking aangevoeld als een grove onrechtvaardigheid. Zeker bij de oudere generatie leeft de wens dat kinderen en kleinkinderen het beter zullen hebben. Om aan die wens tegemoet te komen, sparen ze levenslang teneinde die spaarpot te kunnen nalaten aan hun nabestaanden (kinderen en kleinkinderen). Zelfs mensen met een klein pensioentje proberen toch nog te sparen, niet voor zichzelf maar voor hun kinderen/kleinkinderen. Het is aan de spaarzaamheid van de vorige generatie te danken dat de Vlaming momenteel tot de welvarendste bevolking ter wereld behoort. Alhoewel de mentaliteit misschien

aan het wijzigen is, behoren de Vlamingen nog steeds tot de grootste spaarders ter wereld. Het overgrote deel van de bevolking vindt het dan ook oneerlijk dat de staat op het ogenblik dat die spaarpot waarvoor ze heel hun leven hebben gespaard, aan de volgende generatie(s) wordt doorgegeven, met een flink deel van de nalatenschap gaat lopen, te meer omdat nalatenschappen eerder in hoofde van de erflater gedurende heel het samenstellingsproces al aan alle mogelijke vormen van belastingen onderworpen zijn geweest.

Zo zijn de vererfde financiële middelen vaak het gevolg van inkomsten uit arbeid of pensioen: op die inkomsten betaalde de erflater al personenbelasting. Die inkomsten werden door de erflater vaak vermeerderd via allerlei spaarvormen of via beursbeleggingen. Ook op die mechanismen van geldvermeerdering betaalde de erflater al belastingen. Bovendien betaalde de erflater elk jaar al belasting op inkomsten uit eventuele onroerende goederen en op zijn eigen stukje grond met woning.

De indieners zijn van mening dat de erflater in het verleden al voldoende financiële middelen heeft afgedragen aan de staat voor zijn te vererven goederen en dat erfgenamen niet opnieuw een belasting – want dat is successierecht in feite – op de te vererven goederen moeten betalen. Bovendien zal de erfgenaam – als hij of zij in het bezit komt van de vererfde goederen – op zijn beurt allerlei vormen van belastingen en heffingen betalen op de vererfde goederen.

Zeker ten aanzien van erfgenamen in rechte lijn, van nalatenschappen tussen echtgenoten en van nalatenschappen tussen samenwonenden, vinden de indieners dat onrechtvaardig. De nalatenschap omvat in deze gevallen goederen die overgaan tussen de meest aanverwante familieleden: grootouders, ouders, kinderen, kleinkinderen of echtgenoten. Het gaat hier om familiegoederen waarmee de erfgenamen vertrouwd zijn en die zij in vele gevallen mee hebben helpen verwerven.

Hoeveel ouders hebben hun kinderen niet geholpen met materiële of praktische steun bij de bouw van een woning? Helpen kinderen hun ouders niet vaak rechtstreeks bij de verwezenlijking van het ouderlijke huis door een handje toe te steken bij de bouw of de verbouwing ervan, of onrechtstreeks door het simpele feit dat ze zich vaak bepaalde dingen hebben moeten ontfangen? Ook de grootouders doen vaak hun duit in het zakje door bijvoorbeeld te zorgen voor gratis

opvang van hun kleinkinderen. Waarom zouden kinderen dan nog successierechten moeten betalen op de ouderlijke woning, waarin zij hun opvoeding hebben genoten en op het kapitaal dat hun ouders vaak door hard werken verworven hebben? Het kan toch niet de bedoeling zijn dat de erfgenamen het huis, waarvoor hun echtgeno(o)t(e) of ouders zo hard gewerkt hebben, moeten verkopen om de successierechten erop te kunnen betalen?

De indieners zijn van mening dat het onrechtvaardig is mensen te belasten voor de verwerving van een nalatenschap die zij rechtstreeks of onrechtstreeks zelf mee hebben samengesteld. Zij zijn dan ook principiële voorstanders van een volledige vrijstelling van successierechten voor nalatenschappen in de rechte lijn, tussen echtgenoten en tussen samenwonenden. Dat neemt niet weg dat zij vinden dat erfgenamen van heel grote nalatenschappen toch solidair moeten zijn met de zwaksten in de samenleving. Het tarief moet echter laag genoeg zijn opdat het niet zou leiden tot ontwijking door fiscale spitstechnologie.

Anderzijds zijn recent de schenkingsrechten op zowel bouwgronden als roerende schenkingen verlaagd met het doel enerzijds een aantal ‘slapende’ bouwkvavels sneller te activeren en anderzijds tussen de generaties een snellere overdracht van middelen te verwezenlijken, zodat er extra injecties in het economische systeem kunnen gebeuren. De indieners van dit voorstel zijn niet ongevoelig voor deze argumenten en willen die inspanningen niet doorkruisen door een algehele afschaffing van de successierechten.

Opdat de hierboven aangehaalde maatregelen een maximaal effect zouden sorteren, werd voor schenkingen van bouwgrond en voor schenkingen van roerende goederen een wijziging aangebracht in artikel 66bis van het Wetboek der Successierechten. Daardoor worden geschonken bouwgronden en roerende goederen niet langer bij het erfelijk emolument van de erfgenaam gevoegd wanneer de erflater binnen drie jaar na de schenking overlijdt. In principe kan men dus nog schenken tot de dag voor men sterft en aldus de veel hogere successierechten ontwijken. Het lijkt geen twijfel dat vooral deze maatregel de enorme toename van geregistreerde schenkingen van roerende goederen verklaart. Het zijn vooral diegenen die het risico niet willen lopen om binnen drie jaar na een schenking te overlijden, die een beroep doen op het systeem van de verlaagde schenkingsrechten. Wie meent dat hij of zij slechts een klein risico loopt om binnen drie jaar te overlijden, zal veeleer een beroep

doen op de handgift. De versnelde overdracht van middelen, die de Vlaamse Regering met de maatregel voor ogen had, moet dus – wat het snelheidskarakter betreft – toch worden gerelativeerd.

Het grote succes van de nieuwe regeling voor geregistreerde schenkingen is momenteel bijzonder gunstig voor de Vlaamse schatkist. Het valt echter te verwachten dat de huidige meeropbrengst over enkele jaren gecompenseerd zal worden door een mindere opbrengst uit successierechten, aangezien de nalatenschappen kleiner zullen zijn.

Om dezelfde redenen als die waarmee de indieners zich principieel kanten tegen het heffen van successierechten, zijn ze tegen de heffing door de overheid van een belasting op het schenken van privégoederen. De nieuwe regeling voor geregistreerde schenkingen is in hun ogen ook enkel gerechtvaardigd wanneer ze beschouwd wordt als een voorafname op de successierechten. Tegelijk heeft de maatregel ook een onbedoeld onrechtvaardig neveneffect. De maatregel geeft immers de mogelijkheid aan iemand met een slepende ongeneeslijke ziekte om zijn successie alsnog te regelen tegen een gunstig tarief, terwijl iemand die plots overlijdt deze mogelijkheid niet heeft.

Een voorbeeld: een ongeneeslijk zieke suikeroom schenkt zijn nichtje enkele weken voor zijn dood 250.000 euro, waarop zij 17.500 euro schenkingsrechten betaalt. Wanneer diezelfde suikeroom in een verkeersongeval zou omkomen en het nichtje erft 250.000 euro, betaalt ze 142.500 euro successierechten.

Het lijkt dan ook niet meer dan redelijk de tarieven van de successierechten af te stemmen op die van de schenkingsrechten voor roerende goederen. Die tarieven bedragen op dit ogenblik drie percent voor alle schenkingen in de rechte lijn, voor schenkingen tussen echtgenoten en voor schenkingen tussen samenwonenden, en zeven percent voor schenkingen tussen alle andere personen.

Het totaal van de hierboven aangehaalde argumentatie brengt de indieners tot het voorstel om op erfennissen tussen echtgenoten en samenwonenden geen successierechten meer te heffen, evenmin als op het netto-aandeel van de geërfde goederen tot 250.000 euro, verkregen door een tot de erfenis geroepen erfgenaam in rechte lijn. Voor het netto-aandeel van de geërfde goederen boven de 250.000 euro wordt voor deze laatste categorie een successierecht voorgesteld

van drie percent. Voor het netto-aandeel van de geërfde goederen voor alle andere nalatenschappen, stellen zij één enkel sterk verlaagd tarief van zeven percent voor.

De indieners zijn er evenwel van overtuigd dat de financiële toestand van de toekomstige onafhankelijke Vlaamse staat zodanig in de positieve zin zal evolueren dat in de toekomst de successierechten volledig zullen kunnen worden afgeschaft.

2. ALGEMENE BESPREKING

De heer *Koen Van den Heuvel* stelt dat het voorstel van Vlaams Belang een te gemakkelijk en simplistisch voorstel is, waarvan Vlaams Belang moet weten dat dit op korte termijn nooit kracht van decreet kan krijgen. Hun voorstel is immers onbetaalbaar, want wie gaat dat allemaal moeten betalen.

Successierechten kennen geen sterk draagvlak. Het voorstel van Vlaams Belang streeft naar een bijna volledige afschaffing van de successierechten. Successierechten en schenkingsrechten samen bedragen ongeveer 1 miljard euro (afgerond 800 miljoen euro aan successierechten en 200 miljoen euro aan schenkingsrechten). Ten opzichte van de totale begroting van de Vlaamse overheid, zou dit voorstel van decreet dus volgens de heer Van den Heuvel betekenen dat meer dan vijf percent van de totale inkomsten van de Vlaamse overheid zou verloren gaan, hetgeen echter door de heer *Felix Strackx* betwist wordt.

De heer *Koen Van den Heuvel* wenst daarom van Vlaams Belang te vernemen wat de budgettaire weerslag is van hun voorstel van decreet. De heer *Felix Strackx* wijst er op dat men door de huidige regelgeving als het ware verplicht wordt om meer beroep te doen op schenkingen (en dus schenkingsrechten te betalen) om de successierechten te ontwijken.

De heer *Koen Van den Heuvel*, hierin bijgetreden door de heer *Jaak Gabriels*, dringt bij de indieners aan op informatie over de budgettaire repercussies van het voorliggende voorstel van decreet.

De heer *Felix Strackx* repliceert dat de invoering van een rechtvaardig tarief in de successierechten aanleiding zal geven tot een betere aangifte, correctere toepassing en inning van de verschuldigde successierechten – in plaats van ontduiking en ontwijing van de successierechten wegens de te hoge tarieven – en er dus geen minderopbrengsten, maar integendeel meeropbrengsten zullen worden geboekt, zoals ook gezien kan worden bij diverse andere belastingen.

De heer *Koen Van den Heuvel* is niet overtuigd omdat zowat alle tarieven van de successierechten tot nul of minstens tot een verwaarloosbaar bedrag herleid worden en dringt daarom nogmaals aan op verduidelijking. Hij herhaalt zijn vraag naar de budgettaire consequenties van het voorstel. De heer *Jaak Gabriels* stelt de nodige ernst te verwachten bij en naar aanleiding van de indiening van een voorstel van decreet. Als een voorstel wordt ingediend, moet dit grondig onderbouwd zijn en vraagt daarom welke inspanningen zullen moeten worden geleverd op financieel vlak.

De heer *Felix Strackx* zegt te moeten vaststellen dat ook de heer Van den Heuvel zelf het antwoord schuldig moet blijven met betrekking tot het door hem in de pers aangekondigde initiatief, waarbij hij in de krant vermeldt dat hij meermaals de financiële repercussies aan de administratie heeft gevraagd zonder echter een eenduidig antwoord te ontvangen. De heer Strackx verwijst naar de schatting van de heer Van den Heuvel van 30 tot 40 miljoen euro ingeval van vrijstelling van de gezinswoning van successierechten. De heer Strackx stelt dat het voorstel van decreet van Vlaams Belang niet meer zal kosten dan het door CD&V aangekondigde decretale initiatief. Het voorstel van Vlaams Belang zal in de praktijk ongeveer op hetzelfde neerkomen, aangezien de inkomsten hoger zullen zijn tengevolge van de correctere aangifte.

De heer *Koen Van den Heuvel* vindt het voorstel van decreet van Vlaams Belang ongeloofwaardig.

De heer *Herman De Reuse* wijst op het budgettaire overschot. De heer *Felix Strackx* stelt dat het een kwestie van prioriteiten is. De heer *Koen Van den Heuvel* repliceert dat de schatting ten bedrage van ongeveer 40 miljoen euro een correcte inschatting is, zoals ook kon vastgesteld worden bij de besprekingen van de begroting voor 2006. Het commissielid verwijst ook naar het Vlaams regeerakkoord, waarin duidelijk de invoering van een nultarief ten aanzien van de vererving van de gezinswoning door de langstlevende echtgenoot is opgenomen. Er wordt een initiatief voorbereid in uitvoering van het regeerakkoord. Hij beklemtoont dat dit initiatief een stevige budgettaire onderbouw zal hebben.

De heer *Felix Strackx* wijst erop dat het in de kranten aangekondigde voorstel van de heer Van den Heuvel hem heeft aangezet tot de indiening van het ter bespreking voorliggende voorstel. De heer Strackx haalt aan dat de heer Van den Heuvel in de krant op 3 november 2005 vreest dat de minister de afspraken

in verband met de aangekondigde verlaging van de tarieven successierechten wat zal vergeten en dat hij daarom een initiatief zal nemen. Het voorstel van Vlaams Belang was bedoeld als ondersteuning van het voorstel van de heer Van den Heuvel om de regering ertoe aan te zetten de successierechten te verlagen. Blijkbaar komt CD&V daar nu op terug en valt ze de steun die Vlaams Belang wou bieden, af.

Naar aanleiding van de opmerkingen over de budgettaire implicaties, stelt de heer *Herman De Reuse* dat minister Van Mechelen de budgettaire gevolgen kan inschatten.

De heer De Reuse stelt verder dat als er enkel vrijstelling van successierechten wordt verleend voor de gezinswoning, er in het door CD&V aangekondigde voorstel en in het Vlaams regeerakkoord een discriminatie wordt ingebouwd. Diegenen die dus eigenaar zijn van een onroerend goed worden beloond, maar wie geen onroerend goed heeft, blijft in de kou staan. De minstbegoeden zouden dus het meest getroffen worden. De heer *Felix Strackx* stelt dat in het voorstel van Vlaams Belang uitdrukkelijk niet voor deze formule is gekozen. De heer *Koen Van den Heuvel* is niet overtuigd; het gebruik van de term 'discriminatie' is in deze te zwaarwichtig en dan ook niet ter zake doend. Drievierde van de bevolking heeft trouwens een gezinswoning; dit cijfer is bovendien nog hoger bij 60-plussers. Hij benadrukt het belang van het behoud van eigendom van de gezinswoning als één van de partners komt te overlijden. Deze maatregel past in het duurzaam ondersteunen van het woningbezit.

De heer *Herman De Reuse* is van mening dat men er dan beter voor zou opteren het abatement te verhogen. Hij is van mening dat het voorstel van CD&V een ongelijke behandeling inhoudt. Niet iedereen is immers eigenaar van een woning; als 60 percent van de Vlamingen eigenaar is van een woning, dan blijft toch 30 à 40 percent van de bevolking in de kou staan.

De heer *Dirk Van Mechelen*, Vlaams minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening, verwijst naar eerdere maatregelen met betrekking tot de successierechten. Dit is nodig omdat successierechten altijd als pijnlijk worden ervaren. Bovendien komt het altijd op een zeer moeilijk moment in de nasleep van een overlijden. Er zijn de minister dan ook schrijnende gevallen bekend. Er moet dan ook resoluut verder gegaan worden in de humanisering van de successierechten.

In de vorige legislatuur is dan ook al een aantal belangrijke stappen gezet, namelijk de volledige gelijkschakeling van samenwonenden met gehuwden; de volledige gelijkschakeling van stiefkinderen met biologische kinderen; de invoering van het begrip 'zorgkind'¹, dat eveneens wordt gelijkgesteld met een biologisch kind; een forse vermindering van successierechten in het voordeel van gehandicapte erfgenamen en legatarissen; en de vrijstelling van successierechten voor waardevolle bosgebieden.

De minister stelt dat bijkomende maatregelen en milderingen in de regelgeving successierechten nodig zijn. In die zin moeten de verklaringen van de heer Van den Heuvel dan ook gezien worden. De minister erkent de maatschappelijke nood.

Momenteel wordt een voorontwerp van decreet uitgewerkt met betrekking tot de vrijstelling van de successierechten voor de gezinswoning in het voordeel van de langstlevende partner. Het voorontwerp is onder tussen voorgelegd aan de Inspectie van Financiën, die er gezien de budgettaire repercussies, nauwgezet op toekijkt. Er is immers een rechtstreekse band tussen de maatschappelijke nood van een vermindering van de successierechten en de daarmee gepaard gaande derving van inkomsten. De federatie van notarissen is eveneens uitvoerig geconsulteerd. Nadien zal een begrotingsakkoord gevraagd worden en wordt het voorontwerp zo spoedig mogelijk aan de Vlaamse Regering voorgelegd.

Minister Van Mechelen is van oordeel dat het voorstel van decreet van Vlaams Belang zeer verregaand is. Er zijn berekeningen gemaakt over de financiële repercussies van het voorliggende voorstel. Zelfs al zonder artikel 2 van het voorstel van decreet in rekening te brengen, zou het voorstel van decreet van Vlaams Belang jaarlijks al aanleiding geven tot 555 miljoen minderontvangsten op een jaarlijks totaal van 790 miljoen aan successierechten. Een zeer groot deel van de successierechten zou dus wegvallen door het Vlaams Belang-voorstel. De Vlaamse Regering kan het voorliggende voorstel van decreet dan ook niet aanvaarden. De minister engageert zich ertoe om het voorontwerp van decreet zo spoedig mogelijk in te dienen bij de Vlaamse Regering, om het na

¹ Elk kind dat vóór de leeftijd van 21 jaar ten minste drie jaar ononderbroken bij een persoon heeft gewoond die niet zijn biologische vader of moeder is en van die persoon hoofdzakelijk de hulp en verzorging heeft gekregen die kinderen normaal van hun biologische ouders krijgen, wordt als een zorgkind beschouwd.

advies door de Raad van State en goedkeuring door de Vlaamse Regering in te dienen bij het Vlaams Parlement.

De heer *Felix Strackx* betreurt het standpunt van de minister. Hij is van oordeel dat de toepassing van correctere tarieven door een verlaging van de schalen integendeel meer opbrengsten uit successierechten zal opleveren. Blijkbaar houdt de minister zich niet altijd aan de filosofie van het terugverdieneffect. Minister *Dirk Van Mechelen* daagt de heer Strackx uit om de terugverdieneffecten te bewijzen aan de hand van correcte berekeningen. Het enige zogenaamde terugverdieneffect in het voorstel van decreet van Vlaams Belang zou bestaan uit de besparing van de verzendkosten van de aanslagbiljetten. De heer *Felix Strackx* wijst erop dat er per categorie van erfgenamen uitgesplitste cijfers nodig zijn en betwist dan ook het standpunt van de minister. Minister *Dirk Van Mechelen* verwijst naar een overzicht van de realisaties van de successierechten en het recht van overgang bij overlijden in het Vlaamse Gewest voor de jaren 2000 tot en met 2004 in antwoord op de Schriftelijke vraag nr. 29 van de heer Koen Van den Heuvel van 10 november 2005². Het betreft hier de doorstortingen door de federale overheid op jaarbasis.

3. ARTIKELSGEWIJZE BESPREKING EN STEMMING

Na een schorsing van de besprekingen om zich te beraden of het aangekondigde ontwerp van decreet en het voorliggende voorstel al dan niet gekoppeld kunnen worden, vraagt Vlaams Belang bij monde van de heer *Herman De Reuse* de stemming.

Artikel 1

Artikel 1 wordt zonder opmerkingen verworpen met 8 stemmen tegen 5.

Artikel 2

De heer *Felix Strackx* stelt dat er bewust geen onderscheid wordt gemaakt tussen roerende en onroerende inkomsten. Het is immers niet aan de Vlaamse overheid om mensen te dwingen te investeren in onroerende goederen.

Artikel 2 wordt verworpen met 8 stemmen tegen 5.

Artikel 3

De heer Strackx stelt dat dit artikel voortvloeit uit de voorgaande bepaling.

Artikel 3 wordt verworpen met 8 stemmen tegen 5.

Artikel 4

In artikel 4 van het voorstel van decreet wordt het gunsttarief voor gehandicapte personen nog versterkt. Vlaams Belang wenst dit gunsttarief nog te versterken en schakelt de gehandicapte persoon wat de successierechten betreft, gelijk met een erfgenaam in de rechte lijn.

Artikel 4 wordt verworpen met 8 stemmen tegen 5.

Artikelen 5 tot 8

De heer Strackx wijst erop dat ook de artikelen 5 tot 8 van het voorstel van decreet technische aanpassingen inhouden in uitvoering van de bepalingen van artikel 2 van het voorstel van decreet.

De artikelen 5 tot 8 worden verworpen met 8 stemmen tegen 5.

² Schriftelijke vraag nr. 29 van de heer Koen Van den Heuvel van 10 november 2005: Websitebulletin: http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2005-2006/VAN_MECHELEN/29/vrg.029.doc en http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2005-2006/VAN_MECHELEN/29/antw.029.doc

4. EINDSTEMMING

Het voorstel van decreet ter stemming gelegd, wordt verworpen met 8 stemmen tegen 5.

De verslaggevers,

Rob VERREYCKEN
Hilde EECKHOUT

De voorzitter,

Sven GATZ
